

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarohle:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poște și la librării.

În Buourescl

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Afacerea Panama.

În Franția spiritele sînt earăși foarte agitate. Afacerea construirii unui canal, care se lege Marea-sudică cu cea caraibică între America-de-mijloc și între America-de-Sud, e de astă-dată obiectul agitării.

Canalul Panama avea să fie o nouă dovadă despre grandiozitatea spiritului de întreprindere al Francezilor; realitatea acestui plan avea să mărească gloria poporului francez.

Înainte cu vre-o 30 ani locotenentul din marina franceză Myse a primit concesiunea dela guvernul statului american Columbia, căruia aparține istmul Panama, pentru construirea unui canal între acele două mări despărțite numai prin o limbă îngustă de pământ. În fruntea acestei întreprinderi s'a pus bătrânul Lesseps, același bărbat care a condus cu succes spargerea canalului dela Suez. Cheltuielile cu construcția canalului Panama erau preliminate cu opt sute milioane franci. Lesseps a întemeiat spre acest scop o societate cu un capital de trei sute milioane franci și s'a îndatorat față cu guvernul din Columbia a termina canalul în 12 ani, eventual dacă ar întâmpina greutăți neprevăzute, în 18 ani. Grandiozitatea întreprinderii se caracterizează nu numai prin aceste sume de capital, ci și prin dimensiunile colosale ale lucrării însăși. Cantitatea pământului ce trebuia săpat și scos se prețuia cu o sută douăzeci milioane metri cubici.

Până în primăvara anului 1886, cu toate-că pe fiecare zi lucrau 20.000 lucrători, nu s'a putut însă scoate mai mult decît 22 milioane metri cubici pământ. Întărirea lucrului era împedecată, după mărturisirea inginerilor, prin calitatea fără seamă petroasă a pământului.

Dar' bătrânul Lesseps nu era omul, care își perde așa ușor curajul. Din experiențele sale bogate dobândite cu ocazia construirii canalului dela Suez știa el, că asemenea lucrări uriașe nu se pot săvîrși decît cu o stăruință de fier. El era deci neobosit, când era vorba să convingă de nou lumea despre reușita întreprinderii. În repetate rînduri el a apelat la casele bancherilor mari și chiar și la buzurarele capitaliștilor mai mici pentru noue resurse, și totdeauna cu succes. Societatea pentru construirea canalului Panama a făcut nu mai puțin decît opt emisiuni și a scînt strînge

din Franția cu totul o mie și patru sute milioane franci. Dar' cu toate aceste jertfe și încordări nu se putea prevedea încă timpul când lucrările vor pute fi terminate, și când canalul va pute fi folosit pentru comunicațiune.

În sfîrșit s'a muiat și entuziasmul Francezilor. Capitaliștii mai mici care și-au vîrsat capitalele lor într-o întreprindere, pe care ei nu o puteau controla, au început să-și exprime din ce în ce tot mai tare nemulțumirea lor. Acțiunile, care au fost plătite cu 500 franci, scădeau în valoare până-ce în sfîrșit au ajuns la un curs de 12 franci. În măsura în care scădea cursul obligațiunilor, în aceeași măsura se sporia numărul celor nemulțumiți și tot mai tare se ridica glasul lor contra administrației și conducerii societății. Fel de fel de svonuri se răspîndiau prin public. Se vorbea că săpăturile s'au început fără plan; că banii au fost aruncați în vînt, și că administrația s'a îmbogățit.

Nici în această situație penibilă contele Lesseps n'a desperat. Prin o oratorie proprie lui el a arătat asupra complexului de edificii, asupra sumedeniei de mașini, care toate se strică și se ruginesc, dacă nu se află capitalul corăspunzător pentru a le pune earăși în mișcare. Întreg capitalul colosal jertfit până acum, toată munca uriașă de până aci, sînt aruncate în vînt, dacă întreprinderea va căde acum când e aproape de țintă.

Acum patru ani, când societatea canalului Panama părea pierdută, a intervenit camera franceză și a permis un împrumut de șapte sute milioane. Lesseps a cerut dela tribunalul din Paris numirea administratorilor pentru a se câștiga de nou încrederea publicului. Însă toate au fost înzadar. Capitalul se ținea rezervat și tribunalul a fost silit să dispună liquidarea societății. Domnul Bonnet, un fost ministru, a fost numit de liquidator; mai tîrziu domnul Bonnet s'a retras și a fost înlocuit prin domnul Monchicourt. O lege specială, votată de parlamentul francez, a dat autorizațiune liquidatorului să vîndă cu ori-ce preț obligațiunile încă nevîndute.

Toate aceste măsuri n'au putut însă opri dizolvarea totală a societății. Guvernul francez a trebuit în sfîrșit să țină seamă și de faimele despre o administrație destrăbălată. Cel dintău advocat al republicii, dl Quesnay de

Beaurepaire, cunoscut din procesele contra generalului Boulanger, a primit mandatul să cerceteze întreaga afacere. Un an și jumătate dl Beaurepaire a studiat actele și n'a găsit nimic ceea-ce ar pute compromite administrația.

Acest rezultat al cercetărilor avea mențiunea a nu răpi restul de încredere a publicului pentru întreprinderea la care era angajată și onoarea națională a Francezilor. Și într'adevăr s'a și aflat un nou consorțiu în frunte cu vice-președintele camerei comerciale din Paris, care a intrat în pertractări cu dl Monchicourt pentru fondarea unei noue societăți.

Dar' dintr'odată a izbucnit catastrofa. Ministrul de justiție Ricard insistă pentru urmărirea judecătorească a administrației societății canalului Panama. Astfel Ferdinand și Charles Lesseps, împreună cu trei directori și antreprenorul Eiffel vor fi dați în judecată.

Parlamentul francez este în deplină iritație și guvernul amenințat cu noue crize.

România și Austria. Maiestatea Sa regele Carol al României a distins pe comandantul corpului de armată din Transilvania, generalul de cavalerie Anton bar. de Szveteney prin conferirea marelui cordon al ordinului „Steaua României“.

Maghiarii își dau arama pe față. Importanța vorbirii prințului Schwarzenberg din Reichsrath-ul din Viena, amintită în nr. nostru de ieri, se poate judeca și din atitudinea presei jidano-maghiare față cu ministrul-președinte Taaffe, care n'a reflectat nici un cuvînt la părerea prințului despre dualism și despre Maghiari. Să lăsam la o parte pe organele Maghiare, care poartă dela nas-cere timbrul celui mai păcătos șovinism, să lăsam la o parte foile kossuthiste pe față și să căutăm la cuvintele celui mai „moderat“, celui mai „leal“ și celui mai „guvernamental“ organ al Maghiarilor. Estă cum se exprimă într'un prim-articol „Pester Lloyd“ (nr. dela 25 l. c.) despre cele petrecute în parlamentul din Viena:

„Pentru toate variatele ingeniozități ale principelui a avut nobilul contă câte o glumă de calibrul cel mai gros, sau câte un mot de om de stat ca replica vrednică, numai dobitocia (bêtise) principială contra dualismului și contra Ungariei a lăsat-o Excelența Sa dl ministru-president al Austriei să treacă ne-

combătută. Pentru-ce a tăcut contele Taaffe la acest atac. Sau doară îl aproabă?..

„.... Aceasta înseamnă, că în momentul, când în Austria formațiunea, care a format condițiunea prealabilă a tranșacțiunii noastre, va fi schimbată cu alta, fie cu federalismul, sau cu trialismul, sau cu ori-și-ce, noi ne vom reîntoarce la forma originală a raportului nostru cu Casa de Habsburg, raport precizat prin sanetiunea pragmatică: la pura uniune personală.“

„... Si aici este locul să amintim, că partidele noastre radicale într'ale dreptului de stat (adeacă kossuthisti). Red. „Trib.“, care nu sînt mulțumite cu tranșacția dela 1867, în pretențiunile lor mai adînc întăitoare nici decît nu cer ceva ce nu ar compete terii, ci afirmă numai astfel de postulate, care sînt cu deservire motivate în pretențiunile de drept istoric ale Ungariei...“

„... Să încurce cei de dîncolo acest experiment, și în momentul acela, când idea se va transforma fie și numai într'un embrion al faptei, întreagă națiunea ungurească va fi tabăra stîngei extreme...“

Mai pe față și mai lămurit nici că se poate vorbi. Și prin acest organ vorbește guvernul maghiar.

Frase oficiale. Făcînd datoritul pe-negricie al noului ministru de interne Carol Hieronymi, oficiosul litografat „Pester Correspondenz“ dîce și următoarele într'un articol dela 24 a. l. c.:

„Față cu naționalitățile Hieronymi este condus de nepreocupată prudență de om de stat și de bunăvoință; dacă peste tot cuiva, apoi lui îi poate succede opera de a câștiga și pe Români pentru idea de stat unguresc și a-i îndupleca pe inculți la aceea atitudine patriotică, care deja este observată de Sașii din Transilvania și de Serbi. Că aceasta este liberală, nu va pute nega nimeni și tot atît de puțin, că ar fi un succes peste măsură de prețios pentru statul unguresc. Dar' atunci nu va mai pute contesta nici stînga extremă, că municipiile, în care în parte considerabilă naționalitățile formează majoritatea populațiunii, trebuie administrate prin funcționari de stat. Acest punct de vedere a fost până acum prea puțin luat în considerare. Vederile liberale nu pot și nu este permis să se oprească înaintea naționalităților, acestora Ungaria liberală, în cadrul legilor existente trebuie să le acorde deplină mișcare liberă, deplină folosire practică a egalei

îndreptății a tuturor fiilor patriei, dar' apoi această libertate trebuie să cape'e un contrapond în administrația de stat.“

Pe cine vrea să ademenească prin aceste frase organul guvernului? Românii sigur că nu vor fi ademîniți, dar' nici străinătatea nu mai e astăzi accesibilă pentru asemenea „hodorogeli“.

Caprivi despre situație.

Dăm astăzi un extras din discursul cancelarului german conte Caprivi, prin care a motivat alaltăieri în Reichstag noul proiect militar.

Mai înainte a declarat, că pentru motivarea proiectului militar nu va pune răsboiul în vedere, ci va spune deplinul adevăr. Germania trăiesc cu toate națiunile sale în pace și nici una nu-i îngreunează susținerea dignității naționale. Germania nu va provoca răsboiul, pentru-că nu există nici un preț al învingerii.

Nu va purta nici răsboiul preventiv, după-cum nici la 1870 n'a făcut-o. După acestea expune afacerea depeșii din Ems dela 13 Iulie 1870. Anume unele foi au susținut, că această depeșă, trimisă oficiului de externe de împăratul Wilhelm, care petrecea la băile din Ems, Bismarck a falsificat-o în redacțiunea ce a trimis-o ambasadelor, folosind termeni provocatori, ceea-ce a cauzat apoi izbucnirea răsboiului. Caprivi a dat cître atît depeșii primite de Bismarck, cît și celei trimise de el, din care s'a vădit că Bismarck nu a falsificat nimic. Apoi a continuat: Germania nu a provocat pe Franția, Bismarck nu a falsificat depeșă. Împăratul Wilhelm încă din 13 Iulie a depeșat ambasadorului Werther la Paris, că este indignat de pretenșiunile lui Gramont și Ollivier. Toată lumea a înțeles atunci situația, așa cum a înțeles-o și Germania. De aceeași părere au fost și Gladstone și Gorciacoff. Francezii iubeșc răsboiul pentru glorie. Cu cît mai mult progresaază în înarmări, cu atît mai mult simțesc trebuința de a încheia o alianță, dar' nu defensivă, ci pentru a revîsiu carta Europei.

Cu Rusia de secolii există prietenie. În persoana țarului Alexandru este un alt moment pentru relațiunile amicale. Împăratul Rusiei este unul din cei mai generoși și mai nobili monarhi, care prețuiesc politica pacifică și leală a Germaniei. Dar' și în Rusia sînt curente contrare Germaniei. Rusia își va continua dezvoltarea militară. Dar' din aceasta nu trebuie dedus, că în timp apropiat va fi răsboi, însă din pregătirile ce se fac rezultă, că viitorul răsboi rusesc va fi îndreptat spre Apus.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

„Eine Trilogie“.

I.

O istorie a literaturii române în limba germană.

(Urmare.)

Dacă dl Rudow poartă o așa părintească grijă pieselor pierdute sau curat imaginare, apoi cu atît mai mare este solicițudinea sa pentru cele viitoare. Astfel la pag. 188, nu uită a înregistra în text evenimentul literar, că „Nenișescu voese să predea teatrului 92 (cetece: în anul 1892) piesa-i abia terminată „Vlad Tepeș“.

Alexandri e întovăreșit de un cortegiu dramatic, reprezentat de A. Russo, Pelimon, Sion, Tăut, Aricescu, Maniu, Baronzi, Lăzărescu....

En les citant seigneur,
Vous leur fites trop d'honneur!

Și capitolele consacrate poeziei dramatice sînt relativ cele mai bune, unde se manifestă acea „independență de apărare“, care autorul o reclamă la pag. 4 a cărții sale.

Pe lîngă un nou sistem de critică literară după numerotație (cf. pag. 69, 142), se constată la autor o scrupulositate fără seamă în privința datelor. Dl Rudow nu se mulțumesc a indica cronologia evenimentelor literare după ani, dar' după luni, după zile (cf. pag. 140, 166) — numai doară oare lipsesc. Acestea sînt negreșit lucruri neînsemnate și n'ar fi meritat a fi relevate; dar' ele

fac parte dintr'un întreg sistem, la care se rapoartă introducerea inoportună a citațiunilor în text (cf. pag. 19, 53) și tendența de a îmbogăți cunoștințele noastre actuale cu eventualitățile literare viitoare ale autorului. Cităm un singur exemplu (pag. 218): „O motivare amănunțită a Traianidei de Bolintineanu în curînd poate în „Romänische Revue“.

Errorele de fapt ale autorului, în domeniul literaturii moderne, sînt atît de numeroase, încât ar trebui notate pagină cu pagină. Ne mulțumim a releva cîteva din cele mai bătătoare la ochi.

La p. 198 aflăm că dl Odobescu a scris o „Istorie contemporană“ — ba încă *besonders*, adică în special... .

La p. 205, că dl Șăineanu a scris o „Gramatică română“... .

La p. 209 că dl Hașdeu a publicat „Revista română“, 76, „Columna lui Traian“ și „Arhiva istorică“, și în aceasta din urmă (darin) novele ca „Domnia Arnăutuului“... .

La p. 209 Ioan Vodă-cel-cumplit figurează ca „dramă istorică“, alături cu Domnița Ruxandra, idealul Româncei, publicată în 1867 și prelucrată în 1879... .

La p. 211 ni-se spune într'un mod dogmatic, că dl Hașdeu ar fi pus știința istorică în serviciul ideilor școlii lui Bănuț... .

După toate acestea dl Rudow se crede în drept a-și bate joc de simpatile noastre intelectuale pentru Franția și o face în termeni atît de incușificabili (p. 137, 142, 181), încât lăsam pe seama altora a o releva. Dar' nu putem trece sub tăcere luarea în ris a originelor, a aspirațiunilor noastre naționale.

Refrenul *cher papa Traian* revine adesea (p. 133, 139) și stă în flagrantă contradicție cu textul autorului. Pe de o parte d-sa voesc a dovedi (p. 14), că limba noastră e mai latină decît cea italiană („lateinischer als selbst das Italienische“), ear' pe de alta susține (p. 38) următoarele, într'o notă relativ la opera istorică a lui P. Maior:

„Disputa (despre originea Românilor) e absolut nefundată, căci cauza ei, așa numitul drept istoric, n'a prețuit nici-odată un ban față cu dreptul fericitului posesor. De aceea e tot una, dacă Românii ocupă țeara lor de 1 an sau de 1000 de ani, după-cum e tot una, dacă ei se trag dela ceata de tîlhari („Räuberbande“) a celor șapte coline, dela Daci, dela Bulgari sau dela Slavi. În realitate, Românii sînt un popor amestecat ca nici un altul. Orbiți de o mândrie română nejustificată („kaum berechtigten Römerstolz“), dinșii trecură cu vederea aceasta și causeră astfel cea mai grandioasă complenșă („Wechsel-reiterei“), ce cunoaște istoria. Confirmînd adică unul altuia: sîntem strănepoții lui Traian (!), deci stăpîni ai lumii, cel puțin ai Peninsulei-Balkanice, „noi am moștenit cultura“, așadar noi avem și o răspundere în Orient — ce mirare, dacă în cele din urmă se puseră în circulațiune polițele fără valoare asupra trecutului, pînă-ce „marile nume din trecut deveniră desprețuite și banale“, cum mărturisesc însăși „Revista Nouă“ IV., 204 *)

*) Spre a se pute constata gradul de probitate literară, cu care dl Rudow utilizează citate străine, reproducem pasajul original din biografia lui Bălcescu de Iorga, la care d-sa face aluziune: „Bălcescu aflase cu cale să introducă și noțiuni de istoria țării

și în sfîrșit șarlatania fu descoperită. Se poate dîce, că dinșii în unire cu lenea cea sfîntă în țeară „Familia“ XXII. 300) au împedecat pe popor cu decenii a progrese. Un popor trebuie să dovedească legitimitatea existenței sale nu cu vorbe deșerte, ci cu opere proprii“.

Dintre celelalte pasaje în care dl Rudow, părăsind cadrul istoriei literare, se aventurează în domeniul considerațiunilor șoviniște (cf. p. 72, 142, 211), ne mîrginim a reproduce pe următorul destul de caracteristic pentru metoda științifică a autorului (pag. 143): „În unele privințe volumul al III-lea al poeziilor lui Alexandri e superior celui precedent; gîcem în unele privințe, deoarece chiar dela prima poezie trebuie să protestăm pentru onoarea adevărului. Căci nu există un „cîntec al gîntei latine“, fiindcă nu există un popor latin, ci numai Iberi, Gali, Daci etc., cărora latina li a fost impusă de biruitoarii lor. Reprezentanții „gîntei latine“ în entuziasmul lor au premiat poezia, în care ea e desemnată ca Dumneșeu pe pământ, ea, care cu „steaua în frunte“ vîrsănd lumina în urma ei pășește în capul celorlalte popoare. Gînta latină merge dar', sau ca racul sau capul ei este așa de sec, încât i-se străvede steaua. Lăsam adoratorilor ei deciziunea și vorbele cele mari; noi preferim fapte mari“.

Aceste două specimen sînt deajuns spre a ilustra procedarea autorului de a în-

în cursul sau dela casarmă și protectoratul rusesc nu vedea cu ochi buni desproporarea oare-cîror nume de glorie, neplăcute urechilor străine, nume pe care mai tîrziu ne-am răsunat cîntîndu-le în prosă și versuri neșirate pînă au ajuns sinonimul desprețuit al banalității“.

troude vederile personale de actualitate politică în regiunile senine ale literaturii. Ele degradează adevărata știință și, la rîndul nostru, ne credem datori a protesta în contra unui abuz, ce amenință a compromite prestigiul erudițiunii germane.

Dl Rudow n'a călcat nici-odată peste granițele țării noastre, ne cunoaște superficial limba, a cărei evoluțiune istorică — ca și a spiritului național — i'a rămas cu deservire străină. D-sa scrie o istorie a literaturii noastre cu manuale de gimnasiu și îngîrmădesce într'un spațiu de 230 de pagine tot atâtea erorii și erori de fapt. S'ar fi cuvenit, în asemenea împrejurări ca autorul să poseadă o mare dosă de modestie și să disimuleze într'un mod mai abil tendențele sale personale.

Învățați germani, în secolul trecut și în cel actual, au adus servicii incontestabile istoriei și etnografiei române. Bărbați meritori ca Sulzer, Wolf și Neugebauer vor ocupa totdeauna un loc de onoare în paginile istoricului român. Ei și-au împlinit conștiințos misiunea: au călătorit și au stat mai mult timp în țeara noastră, s'au familiarizat cu limba și obiceiurile locale și aceasta într'un timp când abia existau mijloace de comunicațiune intelectuală, când n'aveam nici școlae, nici biblioteci, nici academii. Operele lor le consultăm și astăzi cu folos și ele ar pute servi de model tuturor acelor etnografi, istorici și literați străini din timpul nostru, care se cred în drept a scrie despre țeara, traiul și producțiunile noastre intelectuale, fără să se fi inițiat ei înșiși mai înainte în acele materii.

Chiar în timpul din urmă un june romanist, dl Weigand, fără nici un sprigin ofi-

Aceste stări de lucruri, care astăzi nu inspiră îngrîji, pot deveni periculoase. Pe lângă tot respectul către Ţara nu trebuie uitat, că deja principele Bismarck a vorbit încă sub Alexandru II. despre o formală ameninţare cu război din partea Rusiei. Guvernul german a pus toată grija, ca sîrma dintre Germania şi Rusia să nu fie întreruptă. Dar' cancelarul nu doare, ca curentul electric să fie luat din sîrmele de joncţiune cu Austro-Ungaria şi Italia. Între Rusia şi Franţa există o netăgăduită apropiere. Faţă cu aceasta nu putem nici renunţa la Aleaşa-Lorena, nici rupe relaţiunile cu Austro-Ungaria. A ne înţări puterea de apărare nu înseamnă a ameninţa pe Rusia. Noi vom numai să fim în poziţia de a respinge un eventual atac şi trebuie să negăm dintr-o dată posibilitatea unui război cu două fronturi. Dacă Rusia ar voi să poarte război, 'i-ar fi sigură alianţa Francei. Ce ar fi viceversa nu discutăm. Dar' şi în cazul acesta Rusia ne-ar paralisa o parte a puterilor. De un asemenea război nu am fi capabili, dar' şi contra unei puteri covârşitoare ne-am apără, căci bărbăţia dela 1813 s'ar ridica cu mînia sfîntă contra noastră, dacă nu am face-o.

Toată poziţia noastră de mare putere depinde dela capabilitatea noastră militară. Eu stîmez foarte mult tripla alianţă, care nici nu este aşă de populară ca la noi. Şi tripla alianţă are mai puţine trupe ca Franţa şi Rusia. La tot cazul Germania trebuie să iasă asupra sa povara cea mai mare, căci trebuie să privească la două fronturi.

După 1870 Germania a pierdut supremaţia militară, dar' nu din vina guvernului şi a parlamentului, ci pentru-că învingătorul este mai puţin dispus a aduce jertfe ca învinsul. Vecinii nostri au înarmat în dimensiuni neprevăzute. Noi am schiopătat după ei cu mijloace paliative. Acuma trebuie să recurgem la mijloace sigure.

După aceea cancelarul a expus diferitele reforme proiectate şi mijloacele de a coperi cheltuielile, apoi a continuat: Vom să realizăm eu deservire însă în mod crud obligamentul general de a servi în armată şi să introducem serviciul de doi ani, afară de cavalerie şi baterii călări, unde altcunum pînă acum serviciul nu a durat tocmă trei ani. Dar' serviciul de doi ani nu se poate introduce fără compensaţiunile cerute.

Despre sarcini insuportabile nu poate fi acum vorba. Proiectul este nebinevenit, dar' războiul ar fi şi mai nebinevenit, ear' să fim bătuţi ar fi cu desăvîrşire nebinevenit. Într-o eventuală derută am plăti milioanele care se cer acum. Molochul militarismului are să scutească pe fiecare German de viitoarea derută. După derută nu ar pute fi vorba de serviciul de doi ani. Comerţul nostru devenit naţional, nu s'ar mai pute susţine atunci, artele şi ştiinţa germană ar decădea. S'ar născă o luptă pentru existenţa politică, materială şi culturală. Sigur Germanilor nu s'ar pute suplini cu altă naţiune. Avem datorinţa să susţinem Germania, în amintirea acelor care au murit pentru ea (aplaude), ca să nu se dîcă, că aceia 'şi-au dat sîngele, ear' cei vii nu voiesc să-şi dea nici banii. Daţi

cial şi fără nici o colaborare, a întreprins în două rânduri călătorii în Macedonia, unde s'a întors cu un bogat seceriş dialectologic şi unde a descoperit un dialect cu totul necunoscut. Pe baza materialelor culese, dl Weigand a publicat o serie de lucrări fundamentale, care fac onoare autorului şi merită deplina noastră recunoştinţă.

Di Rudow e un bun traducător, cunosce practic o mulţime de limbi; — dar' alte condiţiuni sînt necesare pentru a descrie literatura unui popor. Dacă d-sa doreşte într'adevăr să se ocupe serios cu limba şi literatura noastră, apoi e nevoie să mai înveţe, să ne viziteze ţara şi înainte de toate să nu pună ştiinţa în serviciul unor preocupări străine de dină.

Proverbia noastră idilgică pentru ignoranţa străinătăţii în tot ce ne priveşte; laudele exagerate ce acordăm tuturor mediocrităţilor exterioare, de îndată-ce-şi propun a se face cunoscuţi pe spinarea noastră; tăcerea cu care întîmpinăm cele mai neiertate greşeli, cele mai vădite inexactităţi comise de străini relativ la limba şi literatura noastră, încurajază pe primul venit, care profitînd de neciinţa compatrioţilor sei, îşi dă aer de măiestru şi pretinde a ne da într-o mixtură politico-scolărească prima tratare ştiinţifică a literaturii naţionale.

Pentru onoarea ştiinţei române, credem că a sosit timpul a se pune capăt unor asemenea presupunţiuni.

Lasar Şeianu

(Va urma.)

naţiunii putinţa să poată dîce şi într'un viitor război:

„Lieb Vaterland magst ruhig sein!“ (aplaude).

Din parlamentul maghiar.

Despre şedinţa dela 24 c. a camerei maghiare se scriu următoarele:

Cel dintău orator a fost Komjathy Béla, care a dîs că a afirmă necesitatea stabilităţii pentru vecie a celor făcute la 1867, este a-şi exprima dorinţa ca naţia maghiară în veci să stea pe loc. S'a declarat în contra proiectului de indemnizare.

A vorbit apoi mai bine de o oră Pólyi Géza. El a fost foarte personal. A atacat rău mai ales pe Szilágyi. Arată, că de doi ani Szilágyi poartă în portofelul său diferitele proiecte, dar' n'a scos încă nici unul să-l vadă lumea. Dîce că în prezent Szilágyi şi Lukács se împacă foarte bine pe lîngă oala cu fierţur, în cabinet, pe când se scie, că cel care mai tare a condamnat şi a dispreţnit pe Lukács când a părăsit partidul opoziţional a fost tocmă Szilágyi. A atacat apoi rînd pe rînd pe toţi purtătorii numelui de Tisza din parlament.

Atacurilor acestora au şi răspuns îndată atât Lukács Béla, ministru, cât şi Szilágyi. Cel dintău a dîs că s'a împăcat cu acest din urmă pentru a lucra împreună în folosul (?) patriei. Szilágyi a dîs că aşa e.

Tisza Pista 'şi-a apărut apoi şi el neamul. Aşa, că întreaga şedinţa a trecut într-o polemică, din care nimeni în ţara aceasta, cu atât mai puţin statul, a tras vre-un folos.

ADRESE DE ADERENŢĂ pentru Dr. LUCACIU.

Din Ighiel primim următoarele scrisoare:

Onorată Redacţiune!

Românii din comuna Ighiel (com. Albeii Inferioare) salut pe apostolul naţiunii române, dl Dr. Vasile Lucaciu, şi aderează ideile lui de naţionalist român.

Înainte, bravule luptător!
Noi îţi urmăim cu toţii sub mărţul steag ce-l porţi în numele nostru!
Trăească dl Dr. Lucaciu!
Trăească naţiunea română!
Ighiel, în 22 Noemvrie 1892.

În numele mai multor locuitori:

Octavian Popescu,
proprietar.

Blaj, 25 Nov. 1892.

Onoratei Redacţiuni „Tribuna“ pentru

Marele bărbat Lucaciu.

Am urmărit şi eu în gândul meu îngust de femeie glasul sufletului Tău mare şi pornirile inimii Tale nobile şi aprinse de iubirea de neam. Sinceritatea Ta străluce ca un soare! O, cum dispar pe lîngă Tine toţi ceilalţi oameni! Ei se gîndesc la traiul imbelugat, la odihnă şi în mintea lor strîmă şi în inima lor sacă nu vor să cunoască decât egoismul greţos. Tu suflet mare aici Te gîndesci vre-o dată şi la Tine. Vieaşa Ta nu e a Ta.

Tu 'Ţi o jertfesci naţiunii. Inima mea e plină de o admiraţie ce nu se poate spune cu vorbe.

O Române.

Din Ploieşti primim următoarea adresă pentru dl Dr. V. Lucaciu:

Marelui Român şi martir naţional

Dr. Vasile Lucaciu.

Cetăţenii ploieşteni condamnînd cu toată tăria convingerii lor purtarea barbară a govinăşilor unguri. Te salut cu entuziasm şi admiraţiune ca pe cel mai vrednic fiu al scumpei, nobilei şi mult încercatei noastre naţiuni.

Şovinismul unguri prin nechibzuirea şi scandaloasa lor osîndă Te-au făcut idolul Românilor, ear' pe noi ne-au convins, că atitudinea, direcţia şi calea apucată de Tine este singura, care va face să seosească cu o oară mai înainte ziua definitivă Voastre emancipări naţionale.

Preotul C. Daniileanu, profesor; N. G. Lăzărescu, prof.; Alecu Tirgşoreanu, propr.; I. St. Chirţoiu, inginer; Dr. Cosma, medic; V. Gădineanu, direct. şcolai nr. 5; Mitu Stănescu, avocat; I. Nicolae-Dacianu, prof.; G. Gogălniceanu, propr.; Cost. Calmuschi, prof.; Cost. Stănescu, direct. şcolai de meserii; Alex. Eremie, prof.; G. T. Petrescu, prof. şi contabil la „B. N.“; G. Tetrat; Dim. N. Glogodeanu, prof.; D. G. Georgescu, direct. şcolai nr. 4; Diac. Grigorescu, prof.; Zah. Nicolau, consilier com.; Alex. Pretorian, prof. şi avocat; G. I. Ci-reşanu, propr.; Ioan I. Zlătescu, propr.; Alex.

Butaş, prof.; G. V. Tirgşoreanu, consilier com.; Cost. Georgescu, prof.; Grig. Georgescu, revisor şcolar; N. Portocală; G. Nicolau, prof.; Ioan Stroescu, comerciant; Dr. Margulius, medic; A. G. Stroescu, comerciant; At. Verzeanu, profesor; N. Hogaş, farmacist; Ilie C. Creţulescu, profesor; I. C. Cruţescu, profesor; G. I. Ghiorgiu, proprietar; Dim. Theodorescu, comerciant; Traian Negulescu, proprietar; Dr. Ioan Cloaje, medic; Th. Raica, profesor; Mih. T. Stănescu, comerciant; Mih. Ialomiteanu, profesor; N. Angheliescu, Diac. N. Ionescu, profesor; N. Gernănescu, comerciant; C. T. Grigorescu, deputat; N. Dima, funcţionar; Cost. C. Dobrescu, profesor; Ionăţ Ghiorgiu, comerciant; P. Manulescu, profesor; M. Slăvescu, profesor; Ioan G. Stroescu, comerciant; I. Demetrescu, Agrar, profesor; Chr. Enculescu, proprietar; Diam. G. Dimitrescu, proprietar; I. Rădulescu Nisipeanu, profesor; Duţ R. Panţu, comerciant; M. Iosifescu, comerciant; I. Bănuş as. d. farmacie; D. G. Moţoiu, comerciant; Temelie Dinescu, comerciant; Sc. Parăschiva, proprietar; G. Stoenescu, comerciant; G. I. Olteanu, arîndaş; G. Stroescu, funcţionar; L. Marinescu, consilier judeţian; G. Dimitriu, proprietar; G. G. Rucescu, avocat; G. Cărgăanu, comerciant; Const. Ionescu, profesor şi senator; G. T. Stănescu, comerciant; Radu Stanian, deputat; I. Ciresan, proprietar; N. Senius, comerciant; Th. Theodorim, avocat; Luca Ionescu, fost prefect, direct. „Voinţei Prahovei“, Major G. Handoca, Anton A. Arion, avocat; I. Şmetau, farmacist; Alexe Georgescu, comerciant; G. Ionescu, comerciant; N. Cropelleanu, directorul liceului; Stefan Iancu, proprietar; Alex. Gogulescu, proprietar; C. Giugulescu, avocat; B. Georgescu, comerciant; P. Bălăceanu, fost prim-preşed. de tribunal, avocat; N. Olteanu, comerciant; Căpitan Constaulescu, C. Haralambiade, proprietar.

Un denunciant miserabil.

„Budapesti Hirlap“ dela 25 Noemvrie publică un prim-articol intitulat „Catilina“. El este cel mai abject articol din câte ni-s'a dat să cetim scrise în contra noastră. Insultele murdare sînt îndreptate în contra domnului Dr. Vasile Lucaciu. Articolul se spriginesc în miserabilă sa ţintă pe o scrisoare trimisă redacţiei probabil din diecesă Gherlei şi la tot cazul de un om al episcopului Szabó, de nu va fi opera chiar a prihanitului prelat. Scrisoarea este o denunţare tendenţioasă, plină de minciuni şi ticloase calumnii. Nu ne vom ocupa cu aceea-ce ea cuprinde. Aţi, când toată suflarea românească se îndreaptă spre agerul nostru luptător naţional, când din toate părţile pe unde trăesc Români el e salutată cu iubire pentru lupta ce o poartază naţiunii sale, ar fi o adevărată insultă lui Dr. Vasile Lucaciu dacă ne-am înjos să răspundem mîrşevilor unui pécătos denunciant, insultele grosolane ale unei foi pline de ură şi venin în contra atât a domnului Vasile Lucaciu, cât şi a întreg poporului românesc.

Ca totuşi cetitorii nostri să vadă pînă unde se pot coborî adversarii lipsiţi de ori-ce onestitate, vom da aci în traducere din articolul unguresc, din coloana de injurii murdare la adresa apostolului românismului şi a întregului nostru neam românesc.

Eată cum începe acel articol:

+ Dacă are ceva rămăşiţă de sînge roman într'însul, apoi acest sînge de sigur nu este nici al Ciceronilor, nici al Brutuşilor, ci al lui Catilina. Adecă în vinele acelui individ, care aşi se numeşte Lucaciu şi se mîndreşte între noi cu originea lui romană. Nu 'şi-a găsit încă pe Cicerone al seu, care să-şi strige: Quosque, să-şi strige în faţă pînă când temeritatea şi îndrăzneala de a se răpi între noi; vremea se apropie însă, măsura răbdării începe a se rupe şi într-o parte şi într'alta, o să cadă voalul de pe golăteala acestui miserabil purtător de reverenţă, şi atunci jertfele sale: nenorocitul popor pe care 'l-a furat şi 'l-a adus la sapă de lemn, şi tinerimea actuală, cădută jertfă a amăgirilor lui politice, stricată în moralul, simţirea şi credinţa ei, o să-şi strige mişelului popă ceea-ce a strigat Cicerone lui Catilina în senatul roman.

După aceste injurii foaia maghiară laudă pe preotul sîrb Grbici, care în şedinţa de alaltăieri a congresului bisericesc a preamărit pe Maghiari. Luând drept adevăr ceea-ce nămintul preot, de sigur o creatură a patriarhului şi un lînguş, dîce despre Unguri, foaia maghiară insultă înainte în acelaşi chip grosolan pe preotul Şişesilor.

Ear' că ce se cuprinde apoi în scrisoarea denunţătoare, putem să judecăm de acolo, că spune că dl Lucaciu

se trage din părinţi: tatăl seu Ţigan, ear' maică-sa Muscală şi că pe la Roma n'a învăţat nimic, că este ignorant, imbecil, hoţ şi aşă mai departe.

Ne e silă să mai continuăm cu analiza acestui gunoii unguresc.

Articolul şi scrisoarea din „Budapesti Hirlap“, nu dovedesc decît marea infecţie ce a cuprins pe presa maghiară.

CRONICĂ

Un dar de nuntă al M. S. Monarchului. Se anunţă din Vargovia că regimentul de cavalerie „Francisc Iosif I.“, staţionat acolo, a sîrbat la 17 curent nuna „fiicei regimentului“, Maria cu cornetul Alexandru de Schlemmer. Această fată a fost găsită în ultimul război rus-tur de un detaşament al acestui regiment, botezată şi crescută pe speşele regimentului. În onoarea noilor căsătorii corpul oficerilor regimentului au aranjat un bal, la care au asistat guvernorul militar generalul Gurko, precum şi adj. de câmp colonelul Klepsch în numele M. Sale Monarchului ca proprietar al regimentului. Colonelul Klepsch a predat miresei ca dar din partea Maiestăţii Sale Monarchului un preţios brăţar de aur masiv împodobit cu petri scumpe şi purtând iniţialele F. I. I.

Desfiinţarea loteriei mici. Foile maghiare aduc scirea că ministrul de finanţe se ocupă cu ideea desfiinţării actualului sistem de loterie şi introducerea sistemului după clase. În scopul acesta s'au început negocieri între ministrul de finanţe ungur şi cel austriac. După „Magyar Pénzügy“, negocierile ar fi ajuns deja într'un stadiu de înaintat, în-cît acum mai e vorba numai de modalităţile de executare. După aceeaşi foaie, în această privinţă se va prezenta în curînd ministrului de finanţe austriac un proiect.

Scandal într-o biserică. Credincioşii care asistau la serviciul divin în biserica din Vaal, celebrat din incidentul onomastice M. Sale Imperătesei, au părăsit biserica foarte scandalizaţi de un incident petrecut cu acel prilegiu. În decursul serviciului divin preotul strigă canturului să cânte imnul popular acompaniîndu-l totodată pe organe. Canturul a răspuns că nu are notele şi fără ele nu poate împlini dorinţa preotului. În urma acestui dialog s'a produs o larmă mare în biserică şi credincioşii au părăsit biserica în mod demonstrativ.

Sărutul patriarhului. Creatura Ungurilor şi vîndătorul neamului seu, patriarhul Brancovici, a rămas alaltăieri atât de mîngăiat, că s'a găsit în congresul bisericesc un preot nevrednic, care să laude nobleţea Ungurilor şi politica patriarhului, în-cît în mijlocul congresului a sărutat pe creatura sa, pe preotul Grbici. Se înţelege, că bărbăţii naţionali ai Sîrbilor au ris de acest teatru baroc, foile unguresci însă nu mai pot de bucurie. Mînuie mare de nu se va fi telegrafat în străinătate marelui succes al politice maghiare: sărutarea între doi trădători.

O dragostire de urs. Dl Ioan Mera din Hodac ne scrie despre o vîntătoare din munţi Gurghiuşului următoarele: Munţi Gurghiuşului abundă în tot ce se numeşte romantic şi dedată eu de cele-ce voiesc să vă descriu, în primele zile ale lunii Noemvrie a. c. au fost martorii unei scene îngrozitoare, dar' instructive. Este poate publică cunoscut, că de vre o 12 ani încoace prin regiunile bogate în vînat ale munţilor amintiţi, în toamna fiecărui an se arangiază câte o vîntătoare de urşi şi porci sălbatici. Înainte de moartea principelui de coroană Rudolf, această vîntătoare prezidiată de dînsul poate din cauza organizaţiei şi disciplinei corecte avea de comun un succes şi s'îrşit îmbrucător. Dela moartea aceluia vîntătoare obicinuită o arangiază magnaţii din giur. Astfel această distracţie de toamnă a domniilor, după-cum dîce pe la noi Românii — 'şi-a avut locul seu şi estan. Succesul a fost splendid, se vedem însă pe al cui cont s'a sîrşit. Înainte de a vă povesti despre „Zufall“ şi „velenség“ — după-cum spun domni, — mă simt îndatorat a vă descrie în câteva trăsături disciplina distracţiei. Personajul e împărţit în două clase: domni vîntători, care au dreptul exclusiv de a ţinti pe pradă şi semi-vîntători, care desl pot mai experţi în ale vîntătoare, totuşi au dreptul exclusiv de a nu se folosi de puşcă decît numai atunci, când deja sînt inhabili de folosinţa aceluia. Cei din urmă, aproape toţi Români — nu sciu per quam regulam, deoarece presiune nu li-se poate face — mai au şi privilegiul acela, că dacă vre-unul dintre domni nu a nimerit pradă cu desăvîrşire, ci numai rănită fiind se svirciolesce eară în tufig, ei sînt apoi provocaţi cu ajutorul cânilor de vînat să urmărească şi să culce la pămînt feară răuită. Căni, cărora această goană le poate fi impusă numai încît sînt căni, se dîce pe urma sîngelui pînă când o perd, în-dată-ce au perduto însă instinctul îi mină în direcţiune poate chiar opusă de cea unde se retrage feară. Gonacii însă cu al căror zel şi abnegaţiune deloc nu mă pot împăca, înaintază mereu după instinctul amintit uitînd cu totul, că ursul în stadiul de rănire este cel mai vicelan dintre monstrii fearelor sălbătice. Eată ce s'a sîntîmplat. După-ce unul dintre domni a rănit ursul, care a fost cel mai mare dintre cei treisprezece vînaţi în toamna aceasta, şi după-ce acela sîngerînd se retrage în tufig, doi fruntaşi români din comuna Hodac au fost destinaţi pentru urmărirea lui. Înaintînd ei, adică pe urma cănelui nedreşat, unul dintre ei deodată se trezeşte cu ursul în faţă, ţintesc şi puşca nu se descarcă. Atunci monstrul infuriat se

aruncă pe el, repentin îşi pasce dinţii şi ghiarele pe întreg corpul lui şi apoi întorcîndu-se repede se îngrijesce ca şi cu celalalt să se rătuească. Pe când îl munci pe al doilea, cel dintău, deşteptat poate de pipetul sofului seu, prin o încordare extremă se încearcă a muna puşca ce 'i-a rămas în mîinile înceleştate, aceasta observîndu-o monstrul, din nou pornesc spre dînsul. Atunci ca ultimă încercare ţintesc, arma 'i-se descarcă şi feară se culcă la pămînt. Toate acestea s'au sîntîmplat în decursul alor 2 minute, de ajutor aşă-dară nici vorbă nu putea fi. Nu mult după aceea veni un al treilea, care a avisat apoi şi pe ceilalţi. Ursul, ce e drept, încă s'a sîrşit, dară cei doi fruntaşi români, durere, pe câmpul detestabil de luptă au rămas desfiguraţi, aproape înecaţi în sîngele propriu şi fără de conştiinţă. Provedinţa divină a decretat, ca aceşti doi fruntaşi să nu fie răpiţi într'un mod atât de nedre din mijlocul familiei lor numeroase, şi aceasta ne servese spre mîngăiere. Ranele şi suferinţele lor însă credem că vor fi o magistăr de tot sinceră pentru toţi vîntătorii şi cu deosebire pentru aceia, care de bunăvoie se supun arbitriului altora.

Academia-Română, după-cum cetim în foile din Bucureşti, a ţinut ieri, Vineri la 1 d. am. şedinţa publică în localul seu din Calea Victoriei 135. Dl Gr. Tocilescu a cetit o relaţiune asupra congresului arheologic ăinut la Orleans în luna lui Iunie trecut, apoi a expus rezultatele cercetărilor sale arheologice făcute la valurile romane din Dobrogea.

Dela Ligă. Cetim în „Românul“ Secţiunea Rimnicul-Vlcei a Ligei pentru unitatea culturală a Românilor întrunindu-se în adunare generală şi a ales un nou comitet în persoanele domniilor. Dr. I. Sucu, preşedinte, Alexandru Crăsnar şi Nicolae Temelie, vicepreşedinţi; G. I. Gîbescu şi Petru Dragomirescu, secretari; Emanuel Abramescu, casar; N. Livezeanu, ajutor-casar; St. Ionescu-Cheran şi Dimitrie Simian, membri.

Dela universitatea din Bucureşti. Cetim în foile bucureşene: În urma avisului juriului profesorilor facultăţii de litere şi filosofie, dl ministru al instrucţiunii publice a autorizat pe dl N. Petraşcu să ţină la universitate un curs „asupra literaturii române moderne“. Anul acesta d-sa va vorbi asupra lui Alexandri.

O contesă calugăriţă. Se telegrafează din Viena, că contesa Ana Ludovica Pejacsevich a fost sîntită la 24 luna c. prin arhiepiscopul Angerer de calugăriţă a mănăstirii „surorilor inimii lui Isus“.

Vieaţă lungă. În Chichinda-mare a murit zilele acestea un moşneag în etate de 108 de ani.

Împuşcat pe scenă. De curînd s'a reprezentat pe scena „teatrului german“ din Berlin piesa lui Schiller „Die Räuber“. În decursul reprezentaţiei, actorul Otto Sommerdorff prin o întîmplare nenorocită a fost împuşcat în mîna dreaptă. Rana nu e gravă, dar' cu toate acestea actorul împedecat pentru un timp oare-care a pîşi pe scenă.

Încercare de sinucidere. O tînră actriţă din Berlin cu numele Clara Farchoy-Osen, care era angajată la „noul teatru“ de acolo, dar' a fost demisă de curînd, s'a aruncat din disperare în Spree. A fost însă scoasă şi transportată în spital.

Ciocnirea de vapoare. Foile din România anunţă, că Sîmbătă vaporul de comerţ englez „Rowland“, desert, pe când voia să intre în gura Suliniei s'a ciocnit cu vaporul „Saxon Briton“, care plecase Vineri din Galaţi încercat cu cereale. După-cum se spune, vaporul „Saxon Briton“ s'ar fi înecat.

Rectificare. Dînd ieri scire despre în-cuviinţarea punerii sub acuzaţie a celor advocaţi români, care parte au fost la Viena, parte au iscalit adrese de aderenţă, dintre advocaţii din Arad s'a omis numele dlui Aurel Sucu, care este şi membru în comitetul naţional, 'şi-a fost şi la Viena. De asemenea la publicarea adresei de aderenţă a Galaşenilor către dl Dr. Vasile Lucaciu s'a tipărit în frunte, din greşeală numele „Rusu“ în loc de Ressu, care este deputat în cameră şi fost primar al oraşului Galaţi.

„Reuniunea sodalilor români din Sibiu“.

(Urmare şi fine.)

Dacă reuniunea noastră a fost în fericita poziţiune de a obţine rezultatele morale şi materiale de mai sus, datorî sîntem să exprimăm şi de astă-dată recunoştinţa şi sîncerele noastre mulţumite tuturor spriginitorilor şi binevoitorilor reuniunii noastre, precum. Ilustrăţii Sale dl Nicolae Popea, episcop în Caransebeş, care ca naşul steagului reuniunii noastre din incidentul iubileului ni-a dăruit suma de 50 fl.; onorabililor acţionari ai institutului de credit şi economii „Albina“ din Sibiu şi „Munteana“ din Ofenbaia; dlui Iosif Gomboş, proprietar şi învîţător în Vidra-de-sus, care a pus basă fondului expositiei; celor 14 colecţanţi; dilaţenţilor români din Sibiu; cercetătorilor şi marinimoşilor suprasolvenţi la aceasta; mai departe domniilor: Septimiu Albini, redactor; Zacharia Beiu, asesor consist.; Eugen Brote, proprietar; Demetriu Compa, profesor semi-

narial; N. I. Nadasdy, comerciant și Victor Tordășian, oficial consistorial, care au binevoit a conlucra pe lângă comitetul nostru la afacerile pregătitoare ale expoziției; domnilor: S. Albini, Z. Boiu, E. Brote, D. Comșa, Dr. D. P. Barcianu, prof. semin.; Nic. Simțion, tipograf; Carol Bell, măiestru cojocar; Ioan Szentgyörgyi, măiestru pantofar; Ludovic Szántó, măiestru pantofar; Valentin Zinz, măiestru pantofar; Carol Theil, măiestru lăcătar; Ioan Borihmes, măiestru tâmplar; Samuil Reinerth, măiestru pelar; Francisc Wensky, măiestru croitor; Ludovic Ilyési, măiestru tapiser; Eduard Rannicher, măiestru cureau; Ioan Keil, măiestru covrigar, care au fost în giurul expoziției și în fine dlui Teodor Popescu, comerciant, pentru mai multe covoroase puse la dispoziție în mod gratuit.

B. La producțiunea arangiată în 8 Octomvrie n. a. c. au încurs cu totul fl. 230.32 din care subtrăgând spesele cu fl. 153.83, din venitul curat în total cu fl. 76.49, 50 fl. s'au depus spre fructificare, iar restul cu fl. 26.49 a rămas disponibil pentru acoperirea trebuințelor curente ale reuniunii.

Marinimoșilor suprasolvenți la aceasta: Excelenței Sale domnului arhiepiscop și metropolit Miron Romanul 7 fl.; Nicolae S. Nadasdy, comerciant 2 fl. 80 cr.; Nicolae Hențu, notar în Siliște 2 fl.; Ios. Wagner, comerciant 1 fl. 80 cr.; Ilustritatea Sa dl Dr. Ilarion Pucariu, vicar arhiepiscopesc 1 fl. 20 cr.; Eugen Brote, proprietar 1 fl. 20 cr.; Demetriu Comșa, profesor sem. 1 fl. 20 cr.; Septimiu Albini, redactor 1 fl. 20 cr.; Demeter Anton, comerciant 1 fl. 20 cr.; Liviu Bran de Lemeny, protopretor în Siliște 1 fl.; D-na Iuliana Vășiu din Abrud 1 fl.; Dr. Adalbert Balint, medic 1 fl.; Iosif Barb 1 fl.; Dr. D. P. Barcianu, profesor sem. 1 fl.; Dr. Ioan Crișan, profesor sem. 1 fl.; Nicolae Cristea, asesor consist. 1 fl.; Constantin Stezar, căpitan în pens. 1 fl.; Demetriu Cunțan, profesor semin. 1 fl.; Simeon Popovici, capelan militar 80 cr.; Ioan Russu-Sirianul 80 cr.; Ioan Henteș, candidat de notar public 70 cr.; Al. Dordea, colaborator la „Tribuna” 60 cr.; Gerasim Candrea, ases. cons. 60 cr.; Paul Muntean, căpitan c. și r. 50 cr.; Iulian Popescu, funcționar la „Albina” 50 cr.; Vasile Critan din Mediaș 40 cr.; Neagoe, medicinist, d-na Reichenberger, Emil Verzar, funcționar la „Transilvania”, Ioan Baciu, econom din Șoala, Ioan V. Russu, protopop gr. cat., Ioan Mihailu, ospătar, Ioan Jurca, Sever Bocu, funcționar la „Transilvania”, George Moldovan, comptabil la Institutul tipografic, Petru Moga, măiestru covrigar, N. Blăjan, funcționar comitatens în pens., George Dima, profesor sem., N. N., Isăia Popa, paroh în Oana-Sibiului, N. Micu și Măferdt, cofetar, toți câte 20 cr.

Domnul asesor consistorial Z. Boiu, care într'un mod foarte plăcut a surprins atât reuniunea cât și publicul prezent la cina comună din 9 Octomvrie cu cetirea odei intitulate: „La iubileul de 25 de ani” al Reuniunii sodalilor români din Sibiu;

domnului Ioan Dămian, oficial consistorial, care și de astă-dată și-a dat binevoitorul și ponderosul său concurs la concert;

domnului dirigent Kirschner, care pe lângă o remunerațiune de 6 fl. lunar a luat asupra sa greaua sarcină de a instrui pe membrii reuniunii în cântări;

tuturor coriștilor, care ni-au făcut onoare și

domnului Ioan Roșca, caldă păpușă, care ca vătav al căluserilor a contribuit la precizia executare a jocurilor naționale „Călușul” și „Bătuta” — le exprimăm adânc simțita noastră mulțumită, asigurându-i totodată că drept recompensă pentru spriginul moral și material ce ni-l ofer cu toate ocaziunile, membrii reuniunii noastre se vor născu la contribuția după mărginitele lor puteri la progresarea națiunii noastre pe terenul industrial și național.

Din ședința comitetului „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”, ținută la 16 Octomvrie 1892.

Nicolau Cristea,
președinte.

Ioan Cîntea,
notar.

VARIETĂȚI.

(Un bărbat cu trei femei.) Nu de mult a murit în Kopenhaga (cap. Danemarc) un doctor foarte iubit în societatea înaltă și care avea relațiuni și cu curtea regesască. Îndată după moartea lui s'a dovedit, că el s'a otrăvit cu morfina. Doctorul era neînșurat (așa se credea cel puțin) și totdeauna a fost un mare adorator al sexului frumos.

În ziua înmormântării lui, s'a prezentat în odaia mortuară o femeie tină de o frumusețe rară și înfrăcată de sus până jos în negru. Ea s'a recomandat că e femeia doctorului.

Își poate ori-cine închipui mirarea rudelor, care abia așteptau să înmormenteze

pe doctor ca să pună mâna pe averea lui însemnată.

S'a dovedit însă îndată, că doctorul se căsătorise în secret. Înainte de asta cu vreo câțiva ani, el făcuse în Londra cunoștință cu o femeie frumoasă. Ea era guvernanta într-o familie daneză; relațiunile dintre ei deveniră în curând așa de intime, încât doctorul s'a căsătorit cu ea.

Nunta s'a făcut în cea mai mare liniște și imediat după terminarea ei, tinăra femeie a venit în Danemarca, unde trăia ca guvernanta.

După moartea doctorului ea a eșit la iveală, cum s'ar dice, ca să-și arete drepturile ei de soție și să reclame averea lăsată de el.

Cu asta însă afacerea nu s'a terminat deloc, căci acum 2 săptămâni s'a anunțat a doua femeie a doctorului și peste vreo câteva zile... a treia. Cea dintâi e Elvețiană și cea de a doua Franceză. Ele încă au arătat dovezi, că sunt soțiile doctorului. Toate trei sunt frumoase. Afacerea va veni înaintea tribunalului și se pare că rudele vor rămâne cu buzele umflate.

(Picturile transparente pentru saunuri.) Spre a face hârtia transparentă (sau translucidă) ea se va unge cu unt de ricin, care afară de a fi un purgativ și ericic un ulei scativ, este în acest caz o bună gumă copală.

După noul metod se zugrăvesc pe hârtie cu colorii de aquarele, alegând o calitate de hârtie foarte subțire, cea mai bună este așa numita *peccurs d'aignon*, care e hârtia cea mai subțire ce se găsește în comerț.

Se prepară apoi două lichide separate: Lichidul întâi: Benzină, 33 de părți; gumă Danumar, părți 61.

Lichidul al doilea: Benzină, părți 4; gumă părți 2.

Se amestecă întâiul cu al doilea lichid și apoi se filtrează totul.

În fine se moale în acest amestec hârtia picturată și se lipsește pe geam, în partea internă a ferestrei.

Se obțin astfel nise rezultate excelente.

Din public.*

Mulțumită publică.

Subsemnatul în numele fondului „săracilor” și al „altarului” menit pentru dotarea preoților gr. ort. din Reginari, mă simt îndemnat a aduce și pe calea aceasta cea mai sinceră și caldă mulțumită pentru suma de 45 fl. v. a. ce a binevoit a o depune de a se distribui în părți egale în favoarea acestor fonduri onorabili fii ai comunei Reginari și anume: Dl Dr. Aurel Brote, dir. de bancă 15 fl.; Eugen Brote, proprietar 10 fl.; Iulian Brote, locotenent ces. și reg. 10 fl. și d-na Iustina Săndeanu născ. Brote 10 fl., care din incidentul înmormântării preaiubitei și nenității lor mame vîd. Ana Brote s'au virgita la 22 Noemvrie a. c. au depus în chipul acesta, în semn de iubire fiică pe cocișingul prea demnei defuncte în loc de cununii de flori vesceitoare și trecătoare cele mai frumoase cununii de flori vecinice, nepetitoare.

Fie ca această faptă nobilă să fie un plăcut indemn și să servească totodată de îndreptare și altora din comuna noastră la servirea astorfel de fapte bune și plăcute lui Dumnezeu.

Ear' tu, Doamne, Domnul cerului și al pământului, cu prisosință să-ți reverși darurile tale cele bogate din izvorul tău cel necăcat peste sus numiți donatori pentru această faptă bună și bine primită înaintea tronului ceresc.

Reginari, în 24 Noemvrie 1892.

Șerban Ciorean,

paroh și casar al fond. săracilor

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

SERVICIUL TELEGRAFIC

a' TRIBUNEI.

Viena, 26 Noemvrie n. Crisa parlamentară continuă. Conferența stângei germane s'a așezat pe astăzi. Se știe, că ministrul Kuenburg și-ar fi dat deja demisiunea.

Berlin, 26 Noemvrie n. Centrul a propus parlamentului să abroage legea privitoare la expulsarea Iesuiților.

Paris, 26 Noemvrie n. Delahaye a declarat în fața comisiunii Panama că el are numai dovezi morale. La curtea de apel era să se înceapă astăzi pertractarea în afacerea Panama, deoarece-înseamnă acuzații nu s'au prezentat, pertractarea s'a așezat pe 10 Ianuarie 1893.

Budapesta, 26 Noemvrie n. Toate foile aduc elogii lui Apponyi pentru discursul său de ieri. (Pe care noi nu-l cunoaștem încă. Red. „Tribunei”). Atitudinea ce o ia dînsul în chestiunile bisericicești politice e menită a promova numai cauza.

Bibliografie.

A apărut:

„Lecțiuni din gramatica limbii române” pentru școalele populare. De Ioan Ilica, învățător. Arad, 1892. Tipografia diecesană.

A apărut:

„Gramatica limbii românești”. (Sintaxă, etimologie, fonetică și ortografie, stil), întocmită în două cursuri concentrice pentru școalele populare de Ioan Dariu. Cursul I. pentru anul al 3-lea și al 4-lea de școală. Ediția a treia revădută. Prețul 25 cr. Editura librăriei Nicolae I. Ciurcu, Brașov.

A apărut:

„Geografie” pentru institutele pedagogice și școalele secundare după H. Guthe-Wagner de Patriciu Drăgălina, profesor la institutul pedagogic diecesan din Caransebeș. Tomul I.: Geografia fizică și descrierea continentelor Australia, America, Africa și Asia. Prețul 1 fl. Caransebeș, 1892. Editura autorului.

A apărut:

Harta specială a căilor ferate și oficiilor telegrafice din România și țările vecine lucrată cu multă îngrijire de dl Cracalescu.

Prețul unui exemplar e de 3 lei, ori-ce persoană ar dori a poseda o asemenea hartă se va adresa numai dlui Dimitrie M. Cracalescu, strada Arcului nr. 14, București.

A apărut:

„Luptele pentru naționalitate” ale Românilor de peste munți. De George Adamescu. București 1892.

A apărut:

Carmen Sylva, Neagoe Basarab și meșterul Manole, Carmen Sylva și Români de * (Delavrancea.) Prețul 50 cr. scotit și portul. Doritorii să se adreseze la „Institutul Tipografic”, Sibiu.

A apărut:

Doinele și jocul Țiganilor. Din biblia țigănească extras după cartea eșirii, din robia Egiptului de iarnă, cap nula vers zero. Glume și petrecere deajuns. De Aron Boca Velchereanu, proprietar. Tipografia Alexi, Brașov, 1892.

Căldarul zilei.

14/26 Noemvrie 1892.

Italian: † S. Apostol Filip.

Gregorian: Conrad.

Soarele: răsare 6.39, apune 3.37.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 25 Noemvrie n. 8 oare dimineața.

Presiunea atmosferică în mm. (Mediul lunar 766.1)	Diferența din presiune	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
767.7	-1.5	+3.6	+2.0 +3.6	V

Din țeară 22 Noemv. n. 8 oare dimineața.

Stațiunile	Presiunea atmosferică în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	țara
Budapesta	763	+ 2.6	V	0
Sătmăr	771	+ 0.4	SV	1
Cluj	770	+ 2.0	—	—
Orșova	770	+ 0.8	SO	2
Arad	770	+ 0.4	SO	4
Panciova	771	+ 1.1	—	—

Sosiți în Sibiu.

La 26 Noemvrie n.

Hotel „Neurhner”. Havrola, din Praga. Szarics, din Nensatz. Gelb, din Făgăraș. Gebauer, econom, din Făgăraș. Grünfeld, comerțiant, din Mediaș.

Hotel „Habermann”. Vogt, din Karczeg.

Teatru orașenesc.

Astăzi, Sâmbătă, în 26 Noemvrie n. 1892:

„Die Braut von Messina”

oder

„Die Feindlichen Brüder”.

Tragedie în 5 acte de Frideric de Schiller.

Duminecă, în 27 Noemvrie n. 1892:

După ameză:

„Kabale und Liebe”.

Tragedie în 5 acte de Frideric de Schiller.

Seara:

„Die Novize”.

Vodevil cu cântece în 3 acte de F. Zell.

Luni, în 28 Noemvrie n. 1892:

„Freund Fritz”.

Piesă în 3 acte de Erkman-Chatrian.

Economic.

Cerealele rusești în Germania. Se depeșează din Berlin: Reichstag-ul a prelungit termenul reducerii vămii pe cereale pentru România și Spania cu care decurg negocierii, care, după declarațiunea secretarului de stat Marschall, se vor încheia în curând în mod mulțumitor. Pentru cerealele rusești nu se intenționează un atare favor. În Reichstag a protestat hotărât dealtfel contele Stolberg în contra unei eventuale transacții vamale cu Rusia în privința cerealelor. Cerealele rusești, în vederea atitudinii Rusiei în chestiunea convenției comerciale, trebuie să plătească ca și până acum o vamă diferențială de 5 marce și probabil nu va beneficia de aceeași reducere ca cerealele acelor țări care au încheiat cu Germania convenții vamale.

Furnisări. În biroul camerei comerciale din Brașov se pot vedea mai multe publicațiuni despre furnituri de cherestele pentru căile ferate de stat ungare.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: Stojmir Radosavljević, comerciant în Negotin; Nedeljko Iankovici, comerciant în Cacak; Ignatie Blumenfeld, prăvălie în București; M. Brocuta, prăvălie de mărfuri de fer în București; Ferdinand Hornitschek, comerciant în Viena; Antoniu Münzer, comerciant în Enying; Ioan Vigh, comerciant în Jász-Aróska; Antoniu Weiss, vîduv de croitor în Viena; Aloisiu Kopacsek, pantofar în Butschegrad; Laurențiu Christof, sfirnar în Warnsdorf; Ana Reichmann, comerciantă de pălării în Brück; Francisc Skulina, croitor în Deutsch-Brod; Solomon Lamm în Lichten; Wilhelm Heszke, hotelier în Bruchl. Mur; Antonio Pavan, neguțator de vestimente în Triest; Leonh. Weiss, comerciant în Innsbruck; Francisc Schmit (rămas), comerciant în Gmunden; Iacob Ehrlich, sfirnar în Prizibram; Victor Fliegelmann, sfirnar în Budapesta; Mihail Zsarko, în Neopanta. Leopold Kellner, comerciant în Constantinopol; Samuil Pollak, comerciant Wieselburg; Iacob Schulz, comerciant în Drohobycz; Sigismund Moller, comerciant în Jászberény; H. Klein, fabrică de corsete în Viena; Ferdinand Mitschke, comerciant în Daubrawitz; Isaac Katz, comerciant în Krynica; Rudolf Haas, comerciant în Mistek; Antonio Peretti, comerciant în Triest; Wenzel Solc, neguțator de postav în Sobotka; R. C. Szanz, comerciant în Kupstein; Matein Schwiogerath, comerciant în Jánosfeld.

Prețul mărfurilor.

Plăta din Sibiu. Dela 25 Noemvrie Grau... moș 76 până 80 chilo fl. 4.70 până 5.90, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 3.30 până 4.40, secară 70 până 74 chilo fl. 3.— până 3.40, orz 62 până 66 chilo fl. 3.— până 3.40, ovăș 42 până 48 chilo fl. 1.90 până 2.30, cucuruz 70 până 72 chilo fl. 2.90 până 3.90, mălaiu 78 până 82 chilo fl. 4.— până 4.50, cartofi 63 până 70 chilo fl. 1.20 până 1.40, sîmînță de cânepă 49 până 50 chilo fl. 5.— până 5.50, mazăre 76 până 80 chilo fl. 4.— până 4.50, linte 78 până 82 chilo fl. 6.— până 7.—, fasole 76 până 80 chilo fl. 3.— până 3.50, pîșcat de grâu 100 chilo fl. 14.60 până 15.—, fînă nr. 1 fl. 14.60, fînă nr. 3 fl. 13.—, fînă nr. 5 fl. 11.—, slănină 100 chilo fl. 50.— până 52.—, unsorare de porc fl. 54.— până 56, sîu brut 100 chilo fl. 20.— până 22.—, sîu de lumini fl. 33.— până fl. 34.—, lumini turnate de sîu fl. 38.— până fl. 40.—, sîupm fl. 20 până 30.—, fînă 100 chilo fl. 1.— până 1.50, cânepă fl. 32.— până 35.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 3.26 până 3.50, spirit p. 100 L. % 55 până 57 cr., carnea de vită chilo 60 cr. până 62, carnea de vită 40 până 55 cr., carnea de porc 43 până 46 cr., carnea de berbec 22.— până 24 cr., ouă 10 cu 80 până 84 cr.

Tirgul de rimător în Steinhubach. În 26 Octomvrie n. s'au notat: ungurești bătrâni grei — cr. până —, ungurești grei tineri 45.— cr. până 45 1/2 cr. de mijloc — cr. până — cr., ușori 47.— cr. până 48.— cr., marfă țigănească grea — cr. până — cr., de mijloc 44 1/2 cr. până 45 1/2 cr. ușor 46.— cr. până 47.— cr., românești, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., pînă — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sîrbesci grei 41 cr. până 44 1/2 cr., transito de mijloc 45 1/2 cr. până 45 cr., transito ușori 45.— cr. până 46.— cr.

Dr. Sterie N. Ciureu,

IX, Felikangasse nr. 10, Viena.

Consultațiuni cu celebritățile medicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena. [2759] 50

Consultațiuni și prin corespondență.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 24 Noemv. n. 1892.

Genul	Unitatea	Prețul per 100 chilogr.	Unitatea	Prețul per 100 chilogr.
Genul	Unitatea	Prețul per 100 chilogr.	Unitatea	Prețul per 100 chilogr.
Grâu	74	75	7.25	7.35
Băntăneș vechin	74	75	7.35	7.45
Grâu dela Tisa	74	75	7.30	7.40
Grâu „Pasta”	74	75	7.30	7.40
Grâu dela Alba-Reg.	74	75	7.30	7.40
„Bacloa”	74	75	7.35	7.45
Grâu ung. de Nord	74	75	7.35	7.45
Sămînță, vechi ori nouă	Total	Qualitatea per hect.	Qualitatea per hect.	
Secară	70—72	6.10	6.35	
Orz	60—62	4.95	5.20	
„	62—64	5.40	5.30	
„	64—66	6.20	7.20	
Ovăș	89—41	5.50	5.50	
Cucuruz (porumb)	băntă	75	4.65	4.70
„	de altăcin	78	4.60	4.65
Mein Hrigol	—	—	—	—
Grâu	de toam.	7.64	7.65	
„	de primă.	7.61	7.62	
Cucuruz	Sept.-Oct.	—	—	
„	de primă.	4.57	4.88	
Ovăș	de primă.	5.52	5.54	
„	Ang-Sept.	11.70	11.75	
Produse diverse	Scini	Unitatea	Unitatea	
„	„	„	„	
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	46	52.—	
„	roșie	68.—	75.—	
Oleu de rap.	rafinat	81	82.—	
Un. de porc.	dela Posta	52	52.50	
„	dela Postă	—	—	
Slănină	svântată	45.50	46.—	
„	afumată	49	50.—	
Sîn	—	35.—	36.—	
Prune	—	—	—	
Licitar	slavon, nou	20	20.25	
„	băntăneș	24	24.50	
Miere	brută	—	—	
„	galbină străcurată	—	—	
Coară	de Rosenau	140.	141.—	
Spirt	brut	14.50	14.76	
„	Drojdiițe de spirt	16.75	17.25	

Cursul pieței din Sibiu.

Din 24 Noemvrie n. 1892.

Hărțile-moneti române	Camp.	9.45	vînd.	9.52
Lire turcești	—	10.60	—	10.70
Imperiali	—	9.60	—	9.70
Ruble rusești	—	1.17	—	1.18

Bursa de Budapesta.

Din 24 Noemv. n. 1892.

Renta de aur ung. 6%			
" " " 4%			118.70
" " hârtie 5%			100.40
Imprumutul căilor ferate ung.			120.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)			118.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)			100.40
Bonuri rurale ung.			94.75
" " croato-slavone			96.50
Obligațiunile desp. regalilor			99.50
Imprumut cu premiu ung.			142.75
Losuri pentru regulariza Tisei și Seghedin			88.75
Renta de hârtie austriacă			97.75
" de argint austriacă			97.50
de aur austriacă			114.75
Losurile austriece din 1860			152.-
Acțiunile băncii austro-ungare			1094.-
" " de credit ung.			361.-
" " " austr.			815.75
Scrisori fonciare ale institut. de cred și economii "Albina"			101.-
Argintul			
— de la împărătească			5.70
Napoleon 1804			9.54
Mărci 100 imp. germane			2.00
Londra 10 Livres sterline			2.00

„Fin de Siècle“.

Mirarea secolului.

Puterea electrică în serviciul industriei practice

a luat un avânt însemnat pe terenul fabricațiilor, o reducere de prețuri la multe mărfuri, a aflat locul care până acum a fost în umbră. Conspicuit de față poate să convingă p. t. public, despre ieftinătatea tuturor, și e rugat fiecare să binevoască a se convinge prin comandarea vre-unui lucru cât de mic. Ori-ce comandă se va efectua imediat cu rambursă, și la cas de inconvenientă se va primi înapoi fără contradicere, se va schimba sau se vor înapoia banii.

Deșteaptă-te!

Numai fl. 2.50

costă un orologiu de deșteptare bine regulat, executat conform desenului, în dulap splendid de nickel, cu arătător de secundă și cu un clopot deșteptător ce sună foarte frumos, durabil lucrat, umblă și deșteaptă foarte punctual; e netăgăduit cel mai frumos și ieftin orologiu. Prețul scăzut numai 2.50

același deșteptător cu arătător mecanic de dată ce funcționează de sine în eternitate fl. 3.50.

Numai fl. 4.50 Concert-Armonica,

excelent acordată și fină

cu 12 clape, cu bas, pe care se pot cânta toate piesele din lume. Cel mai splendid instrument musical, trainic și frumos lucrat, numai fl. 4.50.

136 recuise de seris.

Numai fl. 1.—

1 casetă elegantă conține următoarele:
50 coale hârtie de epistolă fină, octav.
50 plicuri bune ce se potrivesc la hârtie.
3 condeie de penă franceze durabile împreună cu capsule.
3 excelențe creioane Hardmuth.
24 pene de scris într-o cutie.
1 frumos notes legat în lack.
1 coală hârtie sugătoare roșă.
1 lineal de lemn de cedru cu centimetru.
2 leniere și gumă.

Fiecare se-și cruțe plumănilor și se-și cumpere pentru fl. 1.50

8 bucați recuise de fumat:

1 pipă de lemn cu scurgere,
1 verge fină potrivită la ea,
1 jăclău de peie fin,
1 aparat de foc de buzunar, calitate neruinabilă,
1 țigăre de țigări,
1 sipcă de țigarete igienică, spumă de mare,
1 excelentă pipă de casă scurtă
1 vergea pe potrivă.
Toate împreună fl. 1.50.

10 daruri prețioase.

Numai fl. 2.—

1 orologiu de bronz, care merge bine regulat,
1 sipcă de țigarete de spumă de mare,
1 țigăre de țigarete, testură de artă,
1 aparat de foc vecinic,
1 cravată de mătășă și atlas,
1 ac de cravată cu petri,
1 creion de nickel cu penă,
1 briceagă și scobitoare de dinți,
1 inel cu petri,
1 suvenir de Viena ca obiect de lux.

Toate 10 daruri laolaltă costă fl. 2.

Numai fl. 6.50

un rînd de haine bărbătești

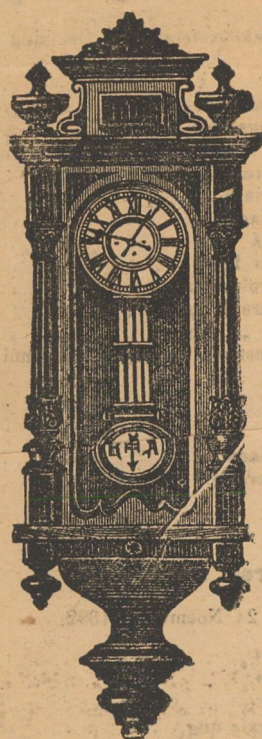
modern, elegant, splendid, de toamnă și de iarnă, din materii de toamnă și de iarnă din Brunn, în ori-ce mărime și în ori-ce culoare, asadar laolaltă

1 par. pantaloni, 1 giletă, 1 roc.

I. calitate	II. calitate
Un rînd întreg	fl. 8.50
fl. 6.50	III. calitate
	fl. 10.50

Drept măsură e suficient să se arete la comanda lungimea pantalonilor, cuprinsul pieptului și lungimea mânecilor, precum și culoarea dorită a vestimentelor. Mustre nu se pot trimite, deoarece se află numai rînduri întregi.

Același vestiment pentru băieți după măsură dela 6—13 ani, fiecare calitate cu fl. 2 mai ieftin.

Un „Mignon“ de Viena orologiu cu pendulă

50 cm. mare costă numai

5.50

splendid ajustat

cu garanță de 5 ani.

Aceste oroloage cu pendule sînt în dulapuri de lemn de nuc gothice bogat sculptate, au un ornament cu politură fină ce se poate îndepărta și au

un mecanism aproape neruinabil.

Cheia cu care se trage orologiu e dublă, mecanismul, acurat regulat pe secunde, așa că un asemenea orologiu cu pendulă neîntrecut în ce privește mersul excelent, e cea mai frumoasă și bizuită mobilă.

Același orologiu cu pendulă cu mașină ce face se bată fl. 6.50.

Oroloage mari de salon cu pendulă 1 mtr. înalt. la 14 zile se trage odată fl. 7.85.

Același cu mașina de bătă numai fl. 12.—

Colosal de ieftin, bun și durabil.

1600 bucați de pantaloni de iarnă

gata, durabil în diverse mostre, eleganți și fini, pe care i-am primit în loc de plată, sînt siliți cătă vreme mai ține proviziunea, se-și vînd în detal sau en gros cu următoarele prețuri fabuloase:

Sorta I-a din stoffe de modă gătiți.	fl. 1.90
Sorta II-a din stoffe de Brunn.	fl. 3.—
Sorta III-a din stoffe de lână de oaie	fl. 4.50

Toți pantalonii sînt gătiți după cel mai nou jurnal din stoffe tari de iarnă și elegant. La comanda din afară e drept măsură suficientă lungimea pasului și cuprinsul pînteceului.

Dela un transport

reîmase în restanță 3000 bucați

Toale pentru cai de cavalerie

se dau repede cu jumătate prețului din cauză că s'a sistat livrarea. Toalele aceste minunate de bune sînt 175 cm. lungi și 130 cm. late, provădate cu vîrghi colorate,

groase ca scîndura, călduroase ca cojocul

și costă acumă cît durează depositul

1 bucată fl. 1.68	1 pîreche fl. 3.30
-------------------	--------------------

comanda se efectuează imediat la solvire prin mandat postal sau trimitere cu rambursă, dacă nu se potrivește, la cerere se înapoiază banii.

Toale pentru cai de lucru

pro bucată 2.50

de o exportățiune minunată durabilă și frumoasă

Surprinsă mare!

Sînt însărcinat din partea unui fabricant notabil ce se luptă cu calamitatea plăților, a vînde un deposit întreg de

32,000 bucați excelente, mari, groase, moderne, neasemenat de călduroase, drăgălașe

Broboade

de cea mai bună calitate de cheviot de iarnă

2 coți lungime și 2 coți lățime

cu eiuri lungi răsuciți, în toate colorile plăcute, pe cînd aceste broboade de iarnă minunate, s'au vîndut mai înainte cu fl. 3.50

bucată, de sigur că acumă trebuie să fie ori-ce damă veselă cînd o asemenea broboadă grea o capătă cu

fl. 1.50.

Comandele se fac contra rambursă de cătră firma plenipotențiată:

mari de tot 9/4—10/4

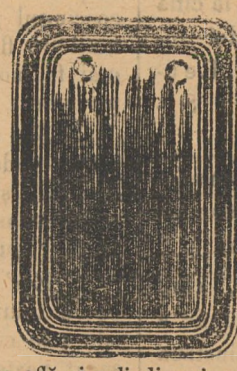
broboade de iarnă „Himalaya“

calitate I.	calitate II.	calitate III.
fl. 6.	fl. 3.	fl. 6.

fl. 6.

fl. 3.

fl. 6.

Oglindă de părete în cadru de aur fin

fl. 1.90.

pro bucată, cătă vreme ține proviziunea. Aceste oglinzi ce arată foarte frumos, limpede și luminos sînt în cadre de aur splendid aurite și decorate cu arabesce, circa 55 centimetri de înalțe și 40 centimetri de late, o deoare pentru ori-ce locuință, de aceea nimeni să nu întârzie a comanda cît mai în grabă. Mai departe se află și oglinzi mai mari, 67 centimetri de lungi și 47 centimetri de late, a fl. 4.65.

Numai fl. 5

costă

rocuri

de pousse

elegante, gata, călduroase, cup-

tușite, din cel mai bun pousse

stirlian, pentru ori-ce măsură, în

ori-ce mărime, în toate colorile,

de toamnă și de iarnă.

Sortă mai fină fl. 6.—

Numai fl. 1.80

costă

jachete

de iarnă

pentru domni și dame, în cele

mai frumoase colorii de modă, se

dau după ori-ce trup, e cea mai

bună îmbrăcăminte de iarnă și

de toamnă. Numai fl. 1.80.

Din Cheviott fl. 3.—

Fiecare comandă, fie ori-cât de mică, se va trimite sub controlă îngrijită pe lîngă rambursă postală. — Tot ce nu corîspunde se primesee momentan îndîrît, se schimbă și se retrimite banii. — Comandele sînt de a se adresa:

FEKETE'S Lieferungs-Magazine internationaler Waaren,

zur „ung. Krone“, WIEN, 5. Bezirk, Rüdigerasse Nr. 113 = Nr. 113.